

О. В. Сташин

Патології крові та трансфузійної медицини Інститут НАМНУ

ПАТОЛОГІЇ КРОВІ ТА ТРАНСФУЗІЙНОЇ МЕДИЦИНИ Інститут НАМНУ

Заснований 1940 у Львові як Інститут переливання крові та невідкладної хірургії. Під час 2-ї світової війни функціонував як станція переливання крові. 1964 перейменований у Львівський НДІ гематології та переливання крові, 1989 реорганізований у Львівську філію Київського НДІ гематології та переливання крові. 1998 знову відокремлений у самостійну установу й отримав назву Львівський НДІ патології крові та трансфузійної медицини. Від 2000 має сучасну назву та є у підпорядкуванні НАМНУ. У структурі Інституту — науково-дослідні підрозділи (відділення гематології, загальної та гематологічної хірургії, екстракорпоральної гематології та трансплантації стовбурових гемопоетичних клітин; лабораторії імунології і генетики неоплазій крові, біохімії крові, технології трансфузійних препаратів, молекулярної генетики) та підрозділи практичної медицини (гематологічна, хірургічна, анестезіології та інтенсивної терапії, гемаферезу клініки, консультативна поліклініка, центр трансплантації стовбурових гемопоетичних клітин, спеціалізована клініко-діагностична лабораторія, центр з питань інфекційної безпеки донорської крові, її компонентів та виготовлених з них препаратів, стоматологічний та рентгенодіагностичний кабінети). Працює 41 науковий співробітник, зокрема 7 докторів та 18 кандидатів наук. В Інституті сформувалися наукові школи: гематологічна ([С. Мартинів](#), [Я. Виговська](#), [З. Масляк](#); вивчення епідеміології лейкемій та лімфом, патогенезу злоякісних новоутворень системи крові, розроблення методів діагностики, профілактики та лікування хвороб системи крові), виробничої та клінічної трансфузіології ([Б. Качоровський](#), [М. Миндюк](#), [Б. Кондрацький](#), [Р. Дзись](#), [В. Орлик](#); розроблення гемоконсервантів та методів консервування еритроцитів при

помірно низьких температурах, нових комплексних трансфузійних та інфузійних препаратів, технологій їхнього клінічного застосування, фракціонування препаратів плазми крові), парентерального харчування (Б. Качоровський, [В. Новак](#), [Р. Гланц](#); створення олійних емульсій для внутрішньовенного введення та ентерально-зондового харчування, обґрунтування їхнього впливу на обмін речовин), еферентних методів та трансплантології (В. Новак; розроблення екстракорпоральних методів обробки крові, трансплантації стовбурових гемопоетичних клітин при різних хворобах), імунологічна і генетична ([В. Логінський](#), З. Масляк; застосування імуноморфологічних та генетичних методів у гематології для діагностування перебігу лейкемій і лімфом, вторинних імунодефіцитних станів), гемостазіологічна (С. Мартинів, [В. Монастирський](#), Я. Виговська, [О. Кучук](#), [М. Громнацький](#), *О. Сташишин*; вивчення теоретичних та клінічних аспектів зсідання крові, гемофілії та інших спадкових коагулопатій, пошук реагентів для коагулологічних досліджень), хірургічної гематології (*Р. Копистянський*, *І. Євстахевич*; обґрунтування показань і протипоказань до хірургічних втручань у гематологічних хворих, імунологічних наслідків спленектомії, хірургічна допомога хворим на гемофілію). Від 2003 Інститут видає щорічний довідник «Показники діяльності гематологічної служби України». Перший директор — Й. Сіомаш, нині — [В. Новак](#) (від 1995).

Бібліографічний опис:

Патології крові та трансфузійної медицини Інститут НАМНУ / О. В. Сташишин // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-879234>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).